

straks at tage Afstand fra ham og markere den principielle Forskel, der i dette Hovedspørgsmaal bestaar mellem dem. Naar jeg har taget Ordet, var det, fordi det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), i sin korte Bemærkning gjorde sig skyldig i en lille Fejltagelse, som jeg ønsker ikke maa staa uimodsaagt. Han sagde, at hans Meningsfæller her i Tinget stemte imod Toldloven, men det er ikke rigtigt. Det radikale Venstre undlod at stemme og gjorde det med en Begrundelse af deres Ordfører, det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), hvorefter de i Grunden ogsaa kunde have stemt for, hvilket Standpunkt ogsaa var det ærede Medlem fra Saksøbing's umiddelbart forinden den endelige Betænkning's Afgivelse af Fællesudvalget. Jeg skal citere Rigsdagstidenden, hvorefter det ærede Medlem fra Saksøbing sagde: „Nu vil jeg sige til mine Parti- og Meningsfæller, at til Trods for den Kritik, jeg har rettet mod dette Forslag, kunde jeg maaske alligevel have tilraadet dem at stemme for det af to Grunde. Den ene skulde være den, at — jeg havde nær sagt — enhver Toldlov, vi faa, er bedre end den bestaaende. Det vil jeg dog ikke sige, men jeg vil sige, at det her foreliggende Forslag paa en Del Punkter er bedre end det bestaaende, selv om det paa andre Punkter er ringere. Jeg kunde nævne som den anden Grund den, at det er gaaet saaledes med dette Forslag, at hver Gang vi have faaet det, er det blevet ringere og ringere. Ethvert Kompromis, der er lavet om denne Sag, har gjort Forslaget ringere. Derfor kunde man maaske med nogen Ret anbefale sine Parti- og Meningsfæller at stemme for Forslaget, da det sikkert bliver daarligere til næste Aar, hvis vi ikke faa det vedtaget i Aar. Jeg vil imidlertid sige til mine Parti- og Meningsfæller, at efter min Formening bør de ikke stemme for Forslaget, de bør afholde sig fra at stemme.“ Og det gjorde det radikale Venstre ogsaa ved den endelige Afstemning. Vi Socialdemokrater stemte for, og de finansielle Oplysninger, den højtærede Finansminister gav i Gaar om den faktiske Nedsættelse i de indirekte Skatter, der har fundet Sted, og som viser sig at være større end dem, vi regnede med i 1908, have yderligere for mig stadfæstet, at Socialdemokratiet handlede ret og handlede i frihandlerisk Aand ved at stemme for Toldloven, trods den meget berettigede Kritik, vi paa mange Punkter i Overensstemmelse med det radikale Venstre fremsatte imod den, og trods det,

at den langt fra tilfredsstillende vore Ønsker. Men vi haabe at komme længere i den samme Retning i 1916, ikke derimod i den af den højtærede Finansminister teoretisk hyldelede modsatte Retning.

Rode: Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) mente, at jeg havde desavoueret Finansministeren paa et vigtigt Spørgsmaal. Det ærede Medlem maa da hverken have hørt, hvad den højtærede Finansminister eller hvad jeg har udtalt, thi jeg har kun bekræftet Finansministerens Udtalelse om, at han indtager en Særstilling paa Toldspørgsmaalet. For at berøve de Herrer en Fremtidsforhøjelse ønskede jeg her straks at foretage denne Bekræftelse.

Derefter spurgte det ærede Medlem, hvorledes jeg, efter at have set — hvad jeg altsaa vidste, og hvad alle vidste — at den højtærede Finansminister toldteoretisk saa anderledes paa Sagen end vi, kunde sige, at han var den rette Mand paa den rette Plads. Jeg skal sige, at jeg tror, at vi ligesom alle forstandige Mennesker betragte Sagen saaledes, at til bestemte Opgaver kræves bestemte Mænd, og jeg tror, at den foreliggende Situation kræver en Mand med klart Hoved og en fast Haand, en Mand, der ved, hvad han vil, og gør, hvad han siger, og staar derved. Jeg tror, at den nuværende Situation er af den Art, at den netop kræver en Mand som den højtærede Finansminister og ikke en Mand af den Art Politikere, som med Munden fuld af skønne Teorier, saaledes som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) og andre, i det afgørende Øjeblik opgiver alle Teorier for at skænke Landet saadanne Lobeskovsreformer som den omtalte Toldomlægning.

Sabroe: Den Forargelse, som de ærede Medlemmer af „de 27“s og de 2 11-Mands Grupper udvise i denne Sag, synes jeg kommenteres ganske fortrinlig ved den Omstændighed, at en af den sidste Regerings Handlinger var at udnævne Direktør Holm, der er Hovedaktionær i det danske Petroleumskompagni, til Ridder, hvorved Regeringen hædrede denne Mand, der sammen med de øvrige Aktionærer har benyttet den Situation, der skabtes ved Nedsættelsen eller Afskaffelsen af Petroleumstolden, til at stryge Millioner i Lommen. Det forekommer mig rigtignok, at de Herrer fra den anden Side ikke have nogen Ret til at optræde paa Forbruger-